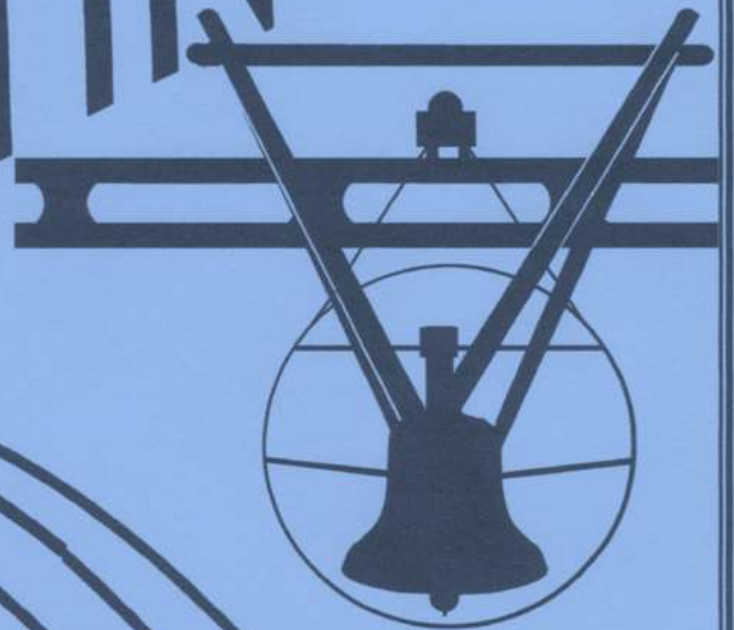

BULLETTIN

De Regenboog

Jaargang 47 nr. 6
sept.- okt. 2020

van de samenwerkende kerken in de Merenwijk
Leiden

Inhoudsopgave

Visie	1
Redactioneel	1
De uitdagingen van de tijd	2
Thema Vredesweek 2020: 'Vrede verbindt verschil'	3
Medeleven	4
Wekelijkse bloemengroet	4
Allerzielen buiten	4
In memoriam Nicolaas Johannes (Klaas) Jansen	5
In memoriam Sioe Sien Nio (Juul) Tee Theodorus Adam Henricus de Jong, o.f.m.conv., overleden	5
Uit de AKM...	6
De AKM en onze penningen	7
Digitaal collecteren mogelijk met behulp van Givt	8
Poëziemiddagen	9
In de kerktuin	10
Regenboogkaarsen	11
Jarig 11	
Diaconale info vanuit De Bakkerij	12
Oproep Marekidz	15
Afstand	15
Vieringen	17

Visie

De Regenboog is een oecumenische geloofsgemeenschap voor denkers en doeners, voor iedereen die inspiratie en verbinding zoekt.

Vanuit verschillende tradities delen en vieren wij de liefde van Christus, zo kleurrijk als de regenboog.

In De Regenboog ben je welkom met je eigen verhaal en achtergrond.

In de voetsporen van Jezus willen wij verantwoordelijk leven met oog voor elkaar, mensen in de buurt en de wereld om ons heen.

Redactioneel

De zomer is weer voorbij, maar het coronavirus heeft Nederland nog niet verlaten. Daarom ziet dit Bulletin er nog steeds niet helemaal uit als vanouds. Zo ontbreekt de agenda en bevat het vieringenrooster nog geen bijzonderheden, maar alleen de namen van de voorgangers en de collectedoelen.

Dit is een periode die ook van de Regenboog veel uitdagingen vergt. Meer daarover kunt u lezen in de bijdrage van ds. Mirjam Buitenwerf, die dit Bulletin opent.

Na een artikel over de Vredesweek en de vaste rubrieken Medeleven en Wekelijkse bloemengroet, kunt u meer lezen over een activiteit die wel doorgaat, namelijk Allerzielen buiten. Op maandag 2 november krijgen bewoners van de Merenwijk weer de gelegenheid hun dierbaren te gedenken. Deze zomer zijn Klaas Jansen en Juul Tee overleden, evenals de priester van de Italiaanse parochie. Na hun in memoriams, volgt informatie uit de AKM over onder andere het 50-jarig bestaan van de Regenboog, en over de financiën. Ook leest u hoe u een app op uw smartphone kunt installeren, waarmee u digitaal uw bijdrage in de collectemandjes kunt deponeren.

Dit najaar zijn er nog geen poëziemiddagen. In plaats daarvan schreef ds. Ronald da Costa een korte overweging voor dit Bulletin. Na een stukje over de kerktuin en de prominente rol die de haan daarin inneemt, volgt een artikeltje over de Regenboogkaarsen, die sinds kort te koop zijn en waarvoor u nog steeds kaarsvet kunt sparen.

Na een update van Astrid Delleman, informatie vanuit De Bakkerij en een oproep om lid te worden van het kinderkoor van de Marekerk, volgt de column van Frank Ressler. Deze kreeg de toepasselijke titel "Afstand"!

De redactie hoopt u later dit najaar weer een goed gevuld Bulletin te kunnen bezorgen. Mocht u daaraan een bijdrage willen leveren, wat zeer op prijs gesteld wordt, dan ontvangen we deze graag uiterlijk op dinsdag 13 oktober.

De uitdagingen van de tijd

We zijn weer begonnen met een nieuw seizoen in de Regenboog! Het voelt dit jaar natuurlijk wel anders dan normaal. Maar toch, we mogen dankbaar zijn voor alles wat we sinds maart hebben kunnen doen in en vanuit de Regenboog. En nu beginnen we, naast de vieringen, ook voorzichtig weer met andere activiteiten, zoals het Regenboogkoor, de koffie-ochtenden en verschillende kringen. Ik heb er zin in!

En als ik wel eens wat somber ben over de toekomst, dan helpt het om te denken aan iemand als Paulus, die aan de wieg stond van de eerste christelijke gemeenten. Want hoe zou het voor hem geweest zijn? Om op reis te gaan naar een stad of een plek waar ze nog niet over Jezus hadden gehoord, zonder te weten of hij enige voet aan de grond zou krijgen? Zonder te weten of iemand hem goed gezind zou zijn, van zijn verhaal zou willen weten en wat er daarna weer zou gebeuren?

Hij nam grote risico's. En toch ging hij op weg, in het volste vertrouwen dat God bij hem was, doordrongen van de overtuiging dat hij het verhaal over Jezus de wereld in moest

brenge. Hij reisde van de ene naar de andere plaats, zonder de moed te verliezen. En zo ontstonden er langzamerhand op verschillende plekken bloeiende christelijke gemeenschappen.

Paulus deed zijn werk op basis van wat hij tegenkwam. Daar speelde hij op in, hij liet zich leiden door de omstandigheden. Denk maar aan het verhaal over het altaar voor de onbekende God in Athene (Handelingen 17). Paulus vertelde de Atheners dat van de vele goden die ze aanbaden juist die onbekende god de God was om wie het draaide. Hij liet zich niet door de situatie uit het veld slaan, maar maakte gebruik van de kansen en uitdagingen die de tijd hem stelde. En als hij weer verder was gegaan, hielden zijn brieven de mensen op de been, zodat ze konden blijven geloven en vertrouwen op de liefde van God en de verbinding met elkaar.

De ontmoeting met elkaar is ons cement, het bindt ons samen. Dat gold in de eerste christelijke gemeenten, en dat geldt nog steeds voor ons in de Regenboog en in de wijk. Maar nu dat wat minder gemakkelijk kan, en alleen met restricties, moeten we vooral de moed niet verliezen.

Met de brieven van Paulus in het achterhoofd kunnen we toch optimistisch aan de slag. Net als Paulus toen, moeten we meebewegen met de uitdagingen van deze nieuwe tijd en vooral niet vergeten ook de kansen aan te grijpen. Het helpt om daarbij samen creatief na te denken over wat nu wél mogelijk is, en wat wij en anderen nu nodig hebben. Want getuigen van Gods liefde kan op zoveel verschillende manieren.

We hopen dat u in de komende tijd creatief met ons mee wilt denken. We horen het heel graag van u als u suggesties heeft voor nieuwe activiteiten, of voor manieren om met elkaar verbonden te blijven in deze tijd. En natuurlijk hopen we u te ontmoeten bij de vieringen of activiteiten, of anderszins te spreken. Houd de website in de gaten voor de nieuwste informatie over de komende periode: dereggenboogmerenwijk.nl.

ds. Mirjam Buitenwerf

Thema Vredesweek 2020: 'Vrede verbindt verschil'

Wat is daar plots een explosie aan solidariteit. Het coronavirus breekt los en vanuit alle hoeken van de samenleving wordt de gemeenschapszin zichtbaar, hoorbaar. Spandoeken, applaus en simultaan luidende kerkklokken. Invoelende toespraken van de leiders van het land en die extra tas met boodschappen voor de buurvrouw. Initiatieven die plaatselijke kleine ondernemers door de storm moeten helpen. Ook worden de al bestaande verschillen nog duidelijker, bij de voedselbank en bij het meisje dat veel liever naar school gaat dan in haar ontwrichtende thuissituatie te moeten zijn. Het verschil in toegang tot zorg, tussen ons hier en al die vluchtelingen daar, ver weg.

En juist over verschil gaat de Vredesweek van 2020 (19 t/m 27 september). Voordat deze crisis er was, schreven we een tekst bij het thema van dit jaar. Die begint zo: "De groeiende diversiteit in Nederland roept veel reacties op. Nieuwsgierigheid en vreugde, maar ook racisme en angst voor het onbekende. De Vredesweek 2020 gaat over het omgaan met die verschillen. Verschillen in cultuur, gebruiken, huidskleur en religie. Verschillen in morele opvattingen en de spanningen die dit oproept met de vrijheid van meningsuiting en de fundamentele gelijkheid van mensen. In de Vredesweek gaat het over hoe belangrijk het is om het verhaal van de ander te leren kennen, in plaats van te blijven hangen in het eigen gelijk. **Daarom kiest vredesorganisatie PAX de komende Vredesweek voor het thema 'Vrede verbindt verschil'.**"

Wij zagen zaken in de Nederlandse samenleving die ons verontrustten, onderzoekers bewezen het met onderzoeken: sociale cohesie neemt af als het aantal mensen met verschillende culturele en etnische achtergronden groter wordt. Ook al staat ons hoofd er nu misschien niet naar, dat kunnen we niet wegdenken. Is door de coronacrisis en alle gevolgen ervan het thema dat we samen met de Ambassades van Vrede kozen achterhaald, of ongepast? Nee! Wat al in de samenleving zat, is uitvergroot. Juist nu blijkt hoe belangrijk saamhorigheid is, hoe vitaal vrede moet zijn. En dat is precies waar we samen met duizenden mensen in Nederland aan werken. Hoe belangrijk het is dat mensen elkaar bijstaan én dat verschillen er mogen zijn.

Niet vanzelf

De solidariteit die nu, we schrijven dit de dagen voor Pasen, in Nederland weerklinkt, is hopelijk blijvend én groter dan het mooie gebaar van een applaus. Wellicht blijkt het virus een gezamenlijke vijand die ervoor zorgt dat mensen zich meer één voelen. Dat we beter begrijpen hoe mensen zich voelen die moeten vluchten en zo hun familie niet meer kunnen zien. Hoe het ook uitpakt, we moeten altijd blijven werken aan solidariteit. We leven in Nederland al 75 jaar in vrede en

vrijheid. Die zijn er niet vanzelf gekomen, en blijven ook niet vanzelf zo bestaan. En ja, er zijn spanningen in de samenleving, weerspiegeld in het politiek landschap. Maar gelukkig weten veel mensen dat diversiteit goed kan zijn voor een samenleving, ook al zien ze de frictie die het met zich meebrengt. Mensen die verschil zien als een zegen, een aanvulling op zichzelf.

Nieuwe verbintenissen

Het vraagt lef om de verschillen op te zoeken. Veel verschillen zijn niet weg te nemen, en dat moeten we ook niet willen. We zijn niet allemaal één, het samenleven in zo'n grote

diversiteit schuurt en doet pijn, je moet er misschien zelf iets voor inleveren: je eigen, vertrouwde mening of gewoonten. Het vraagt moed om op te komen voor de ander, die anders is. PAX werkt al vanaf haar ontstaan net na de Tweede Wereldoorlog, aan manieren waarop mensen met verschillende culturen en talen samen kunnen leven. In de periode na de oorlog heet dat verzoening, tussen mensen die tot voor kort vijanden waren. Die verzoening kon er alleen komen door ontmoetingen en gesprekken. Met genoeg tijd om te luisteren naar elkaars verhalen. Hoe echter en oprechter de verhalen, hoe steviger de band die ontstaat. Daarom zoeken we ook in deze tijd naar nieuwe verbintenissen tussen mensen in een land dat heel divers geworden is. Ook nu speelt ontmoeting een cruciale rol, om vertrouwen te vinden en samenleven mogelijk te maken

De Vredesweek is hét moment om elkaar te ontmoeten (lees verderop in dit Bulletin over een vredesontmoeting op 21 september in Leiden, red.). Om te ontdekken wat goed is voor jezelf én voor de ander. Zelfs als we misschien niet in grote groepen bij elkaar kunnen komen vanwege het coronavirus, juist dan. Vrede verbindt verschil. Vrede verbindt ons met alle anderen, met elkaar.

Bron: www.vredesweek.nl/thema-2020

Medeleven

Als u mensen kent, die eenzaam zijn, ziek, of om een andere reden misschien bezoek op prijs zouden stellen, wilt u dat dan doorgeven aan één van de pastores of aan het pastorale meldpunt.

Dank u.

Wekelijkse bloemengroet

De bloemen in de kerkzaal zijn na de dienst bestemd voor een ieder die daarvoor in aanmerking komt, als blijkt van belangstelling van onze geloofsgemeenschap.

Indien u ons op daarvoor in aanmerking komende mensen wilt attenderen kunt u hun naam & adres / verpleegadres opgeven bij:

Maja van Spaandonk
Telefoon: 521 43 59
E-mail: maja.v.spaandonk@live.nl

Allerzielen buiten

Ook dit jaar willen we hen weer gedenken, die ons lief waren en ons ontvallen zijn. We blijven met hen verbonden over de grens van de dood heen. We geven daar uiting aan door een kaarsje op te steken, of een kaartje met de naam of een wens voor een dierbare, in de takken van de gedenkboom te hangen, die in de kerk staat. Net zoals in voorgaande jaren zal dit op 2 november plaatsvinden, na Hervormingsdag op 31 oktober en Allerheiligen 1 november. Vorig jaar was er veel belangstelling voor. Door middel van een flyer die huis aan huis bezorgd wordt, zal er weer de aandacht op gevestigd worden, dat wie dat wil van harte welkom is in de Regenboog.

De kerk zal tussen 17.00 uur en 19.00 uur open zijn. Om te voorkomen dat mensen elkaar in de weg lopen, zal de ingang van de kerk aan de kant van het winkelcentrum zijn, en aan de parkzijde is dan de uitgang. We zullen dit ook markeren met lichtjes, zodat iedereen goed de weg kan vinden.

Dit jaar zal het er echter door de coronapandemie en alle maatregelen en voorzorgen die daarbij horen, anders aan toe gaan dan in voorgaande jaren. We zijn gebonden aan de anderhalve meter afstand die er tussen mensen moet zijn. In de kerk kunnen 70 mensen aanwezig zijn, met telkens twee stoelen afstand voor wie geen familie van elkaar is, maar gezongen kan er niet worden. Wel zullen we natuurlijk sfeervolle muziek laten horen.

Ook het koffie of thee drinken is helaas niet mogelijk. Er zullen mensen aanwezig zijn en wie graag wil praten over dat wat hem bezighoudt, kan een afspraak maken met de pastor die aanwezig zal zijn in de ontmoetingsruimte.

We zullen afsluiten met een kort bezinningsmoment om 19.00 uur.

Het samen gedenken, in onderlinge ontmoeting, dat geeft troost, omdat men zo ervaart er niet alleen voor te staan.

WELKOM!

Willy Hoogendoorn – pastoraal werkster
Joke Langeveld – scriba wijkkerkenraad

In memoriam Nicolaas Johannes (Klaas) Jansen

(22 april 1933 – 18 juli 2020)

De jeugd van Klaas speelde zich af in Haarlem en Amsterdam. In Amsterdam leerde hij ook zijn vrouw Alie kennen. Na diverse woonplaatsen kwam het echtpaar, met inmiddels twee zoons en een dochter, in Leiderdorp te wonen, waar Klaas in de Scheppingskerk lid van de commissie van beheer is geweest. In 1978 verhuisde het gezin naar de Klimroos in de Merenwijk. De Scheppingskerk bleven zij nog lang trouw, maar uiteindelijk werd de Regenboog hun kerk.

In 1985 onderging Klaas een ernstige operatie, gelukkig kwam hij er weer redelijk bovenop en hebben Klaas en Alie jarenlang kunnen genieten van talloze vakanties in Zuid-Afrika, waar familie woont. Helaas ging de gezondheid van Klaas langzamerhand

achteruit. Ondanks dat, kon het paar toch in 2018 hun 60 jarig huwelijksfeest vieren.

Heel liefdevol heeft Alie haar man verzorgd. Toen dat te zwaar werd, is Klaas uiteindelijk in december 2019 opgenomen in De Lakenhof. Hier werd de piano direct zijn beste vriend en genoten de bewoners van zijn pianospel en muzikale begeleiding bij muziekmiddagen en kerkdiensten. Al snel kwam de lockdown en werden Klaas en Alie helemaal van elkaar gescheiden. Gelukkig was nadien weer beperkt bezoek mogelijk en heeft de familie op een waardige manier afscheid van Klaas kunnen nemen.

Op 24 juli jl. was er een afscheidsdienst o.l.v. ds. Wijngaard in de Regenboog. Zoons, dochter, schoondochters en kleinzoon gaven door een levensschets, zang, piano- en gitaarmuziek de dienst een heel mooi en persoonlijk karakter.

Bettie Landkroon

In memoriam Sioe Sien Nio (Juul) Tee

(Geboren, 30 juli 1934 in Semarang -
gestorven, 28 juli 2020 in Voorschoten)

Juul Tee heeft het nodige meegemaakt in haar leven. Een leven dat niet makkelijk verlopen is, waarin ze haar plek moest zoeken. Toen ze in De Regenboog kwam met haar twee kinderen, voelde ze zich welkom. Ze was er thuis. Als hulpkoster was ze jarenlang actief en haar kinderen hielpen daarbij o.a. met het rondbrengen van het Bulletin. Aan het eind van haar leven moest ze naar een verzorgingshuis en toen de dokter zei dat ze nog maar kort te leven had en de lockdown kwam, nam haar dochter haar in huis. Daar heeft ze nog gelukkige maanden doorgebracht. Blij om bij

haar kind te zijn, veilig en vertrouwd. Daar keek ze op zondag naar de YouTubevieringen. Iedereen kon haar bezoeken, haar verjaardag werd daar al gevierd...

4 augustus is zij vanuit de Regenboog, haar kerk zoals ze zelf nadrukkelijk zei begraven. Wij wensen haar kinderen veel sterkte toe.

Pw. Willy Hoogendoorn

Theodorus Adam Henricus de Jong o.f.m.conv. overleden

Op donderdag 2 juli 2020 is op de leeftijd van 87 jaar plotseling in zijn woning in Den Haag gestorven pater drs. Theodorus Adam Henricus de Jong o.f.m.conv. Pater Tommaso de Jong werd geboren op 21 september 1932 te Amsterdam en priester gewijd

op 16 juli 1962.

Pater Tommaso ging voor tijdens de Italiaanse missen in de Regenboog.

Uit de AKM...

Op woensdag 2 september kwam de AKM weer bijeen. Gelukkig konden Mirjam, Willy Hoogendoorn, onze pastores, Ester, Cecile, Willy Menken, Harry en ikzelf er weer bij zijn om de belangrijkste zaken door te spreken. Zoals gebruikelijk opent één van ons met een spreuk, gebed of iets dergelijks. Ik was aan de beurt en ben deze vergadering begonnen met een opmerkelijke en inspirerende uitspraak. Het ging om een uitspraak van de eerste Arabische astronaut, Sultan Ibn Salman al

Saud die in 1985 samen met een team astronauten uit andere landen meedeed aan een ruimtevlucht. Hij zei daarover ongeveer dit: "De eerste dag dat we in de ruimte waren wezen we ieder ons eigen land op aarde aan, de tweede en derde dag keken we naar de continenten en weer een of twee dagen later keken we naar de aarde als geheel". Ik lees zo'n uitspraak als: eerst heb je vooral oog voor je eigen land, je eigen afkomst en belang(rijkheid) en naarmate je afstand neemt, kun je naar het geheel kijken en wil je je om het geheel, de gehele aarde en de gehele mensheid bekommeren. Niet alleen hij, maar ook andere astronauten deden vaak geïnspireerde uitspraken. Blijkbaar waren ze niet alleen met onderzoek en techniek bezig, maar bracht de ruimtereis hen in een gemoedstoestand van liefde voor die prachtige aarde die ze daar ver weg konden waarnemen. Ik denk dat deze uitspraak een mooie metafoor is voor onze manier van proberen te kijken naar wie we vanuit de Regenboog willen zijn en waar we voor willen staan.

We spraken in deze vergadering met name over twee belangrijke zaken:

Ten eerste, de Regenboog in coronatijd met als vraag: hoe gaan we verantwoord, binnen de grenzen van de mogelijkheden, de Regenboog voor de geloofsgemeenschap optimaal benutten? Ook Jan Vis, die de maatregelen i.v.m. corona coördineert, deed mee aan dit gesprek. We lieten alle activiteiten de revue passeren en zagen dat we weer langzaam op gang kunnen komen, al is het nog steeds nodig, met veel omzichtigheid het coronavirus buiten de deur te houden. Zo begint het Regenboogkoor weer met haar repetities en zien we dat we ook weer een aantal bijeenkomsten (aangepast en met voldoende ruimte) kunnen starten. Welke dat zijn, kunt u in de weekagenda lezen. Ook willen we binnenkort de digitale nieuwsbrief weer regelmatig laten verschijnen, nu toch veel mensen nog niet zelf naar de Regenboog kunnen komen.

Besloten werd om aan de Verenigingendag van de Merenwijk op zaterdag 12 september (van 10.00 tot 15.00 uur) mee te doen, nu we weten dat die relatief veilig buiten wordt gehouden. Ik hoop dat u onze Regenboogkraam ook gezien hebt!

Het tweede belangrijke onderwerp was de toekomst van onze besturen. Eind december treden meerdere leden - veelal na meerdere zittingsperiodes hun werk gedaan te hebben - terug uit de Wijkkerkenraad, het Vicariaat en de

AKM. Daarom gaan we enkele dingen doen. Ten eerste zoeken we naar aanvulling met mensen die mee willen besturen en zin hebben om de Regenboog toekomstbestendig te maken. Als u zich geroepen weet? Laat het weten! Ten tweede weten we dat we met minder mensen het werk moeten zien te klaren. Begin oktober gaan we daarom met de Wijkkerkenraad, het Vicariaat en de Stichting Beheer een plan uitwerken waarmee we hopen slagvaardig en met minder mensen te kunnen werken.

Verder kwam ons aanstaande 50 jarig jubileum in september 2021 ter sprake. Onze eerdere plannen moeten- nu we niet zeker zijn van de maatregelen rond corona- herzien worden. Wel zeiden we, dat we in onze plannen zo veel mogelijk de verbinding met de hele Merenwijk zoeken, met de scholen, de kinderen en de levensverhalen van de mensen in de wijk. We hopen natuurlijk ook echt feest te kunnen vieren, maar hoe dat er uit kan zien... dat zal de tijd leren. Gelukkig is er nog even tijd, alvorens het weer september is.

Truus de Haan, voorzitter AKM

De AKM en onze Penningen

Het is september en de vakantie voor de meesten is weer achter de rug. Een vakantie die anders was dan anders met alle corona maatregelen. En een minister die ons in de vakantie toesprak om vooral nog geen grote bijeenkomsten thuis te vieren. Ook in de kerk reden om weer goed na te denken. Een ding wil ik graag kwijt over mijn vakantie. Het was een vakantie vol hoop, wij fietsen weer. Onderweg in Limburg, in de buurt van Afferden langs de rivier de Maas, kwamen wij een gloednieuwe kapel tegen. Deze kapel is in 2020 gebouwd door een katholiek, een protestant en een moslim. De tekst in de kapel wil ik u niet onthouden:

“In 2020, het jaar van de corona-crisis, werd deze kapel in vriendschap gebouwd door een moslim, een katholiek en een protestant om de eenheid te gedenken van al wat leeft”. Prachtige plek, eenvoudige kapel en mooie teksten binnen. Dat in een moeilijke tijd, de covid-19 sterfte was hoog in deze regio, zoiets moois wordt neergezet, ontroert ons. We realiseren ons dat deze kapel, en de vele andere kapellen in Limburg, mooie plekken zijn om stil te staan en te gedenken.

En nu de financiële zaken. Na de oproep in het vorige Bulletin om de vrijwillige bijdrage te betalen, is er flink gedoneerd. Hartelijk dank voor al deze bijdragen. En mocht u uw bijdrage nog niet overgemaakt hebben, het kan nog! Omdat het koor vanaf half maart niet meer heeft kunnen repeteren en optreden, kon onze dirigent Hendrik Vonk niet meer werken in de Regenboog. We hebben in de AKM besloten om uiting te geven aan onze verbondenheid met hem, en hem in deze crisis 3 maanden door te betalen. Er is een regeling met hem getroffen en gelukkig is er al voorzichtig weer wat gerepeteerd en gezongen voor de online diensten. Laten we hopen op snel meer mogelijkheden.

Elders in dit Bulletin meld ik u dat we digitaal collecteren met behulp van de Givt-app op de telefoons. Verheugend om te zien dat een aantal gevers deze app gevonden hebben en gebruiken. Voor de gebruiksaanwijzing verwijs ik naar de uitleg op de website van de Regenboog en met vragen kunt u altijd bij mij terecht.

De collecte inkomsten over de maanden juni en juli staan in de onderstaande tabel. Als we de collecte inkomsten van juli 2020 vergelijken met 2019 dan is er in juli 2020 100 euro meer gegeven voor de geloofsgemeenschap en

nagenoeg evenveel aan de doelen buiten de Regenboog. Hartelijk dank hiervoor! En wat fijn dat er weer gewone collecte inkomsten zijn.

Datum viering	Eerste collecte: voor geloofsgemeenschap	Tweede collecte: voor bestemmingen buiten de Regenboog	
	Euro	Bestemming	Euro
7 juni- online		PGL	117
14 juni-online		RK Vicariaat	92
21 juni-online		Kerk in Actie Wereldvluchtelingendag	104
28 juni-online		Diaconie/De Bakkerij	147
Totaal juni	735		
5 juli	168	PGL	134
12 juli	148	RK Vicariaat	149
19 juli	141	PGL	90
26 juli	140	RK Vicariaat	70

PGL= Protestantse Gemeente Leiden

Willy Menken, penningmeester AKM

Digitaal collecteren mogelijk met behulp van Givt

Wat is Givt eigenlijk?

Givt is de oplossing voor het meedoen aan de collecte zonder contant geld. Wat nodig is, is een smartphone, waarmee u met de Givt-app tijdens het collecteren in de kerk, of elders, een bedrag kunt geven.

In ons eerste collectemandje is een collectemiddel bevestigd waarmee de telefoon via bluetooth contact kan maken en er voor zorgt dat de donatie voor die collecte gegeven wordt. Er kunnen dan 2 donaties voor de 2 collectedoelen gegeven worden. Zo voelt het net zo aan als contant geld in het mandje van de Regenboogcollecte te doneren. Op de website van de Regenboog staat duidelijk uitgelegd hoe de app te downloaden en te gebruiken is:

www.deregenboogmerenwijk.nl/givt/

De naam Givt is gekozen omdat het zowel om 'geven' gaat, alsook om de 'gift' op zich. Het is

nadrukkelijk geen betaling, waarvoor

tegenwoordig een 'tikkie' gestuurd kan worden of een betaalverzoek. De gift die gegeven wordt is voor de ontvanger anoniem. De kerk kan dus niet zien wie er gegeven hebben, net zoals in een gewone collecte.

Waarom doet de Regenboog mee?

Givt is erg populair momenteel vanwege de online diensten. Er kan ook thuis gegeven worden in de collecte. Givt bestaat al langer en is vooral een manier om het contante geld in de collecte te verminderen. Het wordt steeds normaler om minder contant 'klein' geld in de portemonnee te hebben. Daarbij moet het ook geteld worden en naar de bank gebracht worden. Hoe minder contant geld in de mandjes, hoe makkelijker het wordt voor onze tellers.

Moet iedereen aan Givt?

Nee, het is nadrukkelijk bedoeld om het contante geld te verminderen in de collecte. Het gebruik van Givt kost ook geld en de collectebonnen blijven in gebruik! Zowel de PGL collectebonnen en de eigen AKM collectebonnen blijven bestaan, aan te schaffen via de PGL of via de website van de Regenboog.

Bij vragen over het gebruik van de app kunt u mij mailen:

penningmeester.AKM@kcregenboog.nl

Willy Menken, penningmeester AKM

Poëziemiddagen

Ds. Ronald da Costa wil nog wachten met het hervatten van de poëziemiddagen. Hij is van plan in januari weer te starten. Hij blijft hoopvol en stuurt daarom de onderstaande meditatie.

Anja Rijken

Op de been

Vader tegen dochter van achttien: 'Wanneer leer jij eens op eigen benen te staan?' Hij bedoelt: 'Wanneer ga je het huis uit en ben jij wat minder afhankelijk van je ouders?' Alsof het gaat om een vaststaand feit: 18= je kan je boontjes alleen doppen en je bent volwassen. Daar hoort meestal bij: je woont zelfstandig, studeert of hebt een baan en goede relaties. Kortom: wanneer je maatschappelijk geslaagd bent, tel je mee, voor je ouders, je vrienden en voor jezelf. Maar zo statisch is het niet. Leven is vallen en opstaan en heeft minder te maken met leeftijd dan met omstandigheden: waar stond je wieg, hoe waren je ouders, welke kansen kreeg je, hoe was je gezondheid en waar ben je nu aan toe?

Het valt op dat Jezus mensen opzoekt die niet meer op eigen benen kunnen staan. Sommige doen alsof, maar vallen na hun ontmoeting met hem van hun voetstuk. Anderen zijn buitenspel gezet: vrouw, kind, arm, ziek, op de vlucht, machteloos. Zij lopen dag en nacht achter Jezus aan om een glimp van hem op te vangen, zijn mantel aan te raken, zijn blik te vangen, opdat zijn liefdevolle aandacht helend in hen doorwerkt. Wanneer Jezus stil staat bij wie pijn lijden, gebeuren er wonderen, geen mirakels. Wonderen van weer verder te kunnen, op eigen benen, met nieuwe kracht. Je bent weer bij jezelf gebracht, zoals je bent bedoeld: geheeld, bevrijd tot voortgang.

Soms kunnen ze Jezus zelf niet bereiken. Ze missen de kracht, de moed om op hoop van zegen te durven leven. Lamgeslagen breek je niet zo maar bij hem in. Je hebt er vrienden voor nodig met draagkracht die jouw draaglast helpen tillen. Vrienden die er nog in geloven.

Op een dag, toen het bekend werd dat Jezus weer thuis was in Kafarnaum en het voor de deur vol stond met kwetsbare mensen, wordt er een verlamde man door vier vrienden naar hem gedragen. Maar ze kunnen er niet door. Dus verzinnen ze een list. Ze breken bij Jezus in door de trap te nemen die langs het huis loopt naar het platte dak. Ze breken een stuk van het dak weg om bij hem in te breken. En dan laten ze de man op zijn draagbed door het gat naar beneden zakken, vlak voor Jezus. Hij weet niet wat hij ziet. Ja, natuurlijk ziet hij die verlamde man, maar meer nog vallen zijn vier vrienden op. 'Als zij erin geloven, dat hij weer op eigen benen kan staan, dan ik ook,' gaat het door Jezus heen. 'Vriend,' zegt hij, 'Je zonden worden je vergeven, pak die draagbaar maar op en ga naar huis.'

Zonden? Wat heeft dat er nou mee te maken? Alsof die man verlamd is, omdat hij een slecht mens is. Ziekte als straf voor een zondig leven. Ho, stop. Om te snappen wat er staat moet je kunnen lezen wat er staat. Daarvoor heb ik theologie gestudeerd en de taal Hebreeuws voor het Oude Testament en Grieks voor het Nieuwe Testament geleerd. Met het door ons vertaalde woord zonde wordt niet alleen bedoeld dat iemand slechte dingen doet of deed, maar veel meer dat iemand door omstandigheden waar hij geen schuld aan heeft, in een ellendige situatie terecht is gekomen. Hij heeft het doel waarvoor hij op aarde leeft, door ziekte, armoede, discriminatie, oorlog, gemist. Met andere woorden: hij leeft in zonde, daarmee willen de Bijbelschrijvers zeggen: 'Je leeft in een uitzichtloze situatie. Je kan geen kant meer op. Je bent jezelf niet meer. Er is geen toekomst, geen perspectief.' Denk aan de dam in de rivier waardoor de stroming van het water stopt. Of aan trombose: een stolsel blokkeert je

slagader. Dat is levensbedreigend. De uitdrukking Je zonden worden je vergeven wil zeggen: de blokkade wordt opgeheven, het water, het bloed, gaat weer stromen. Je komt opnieuw tot leven. Je ziekte heeft niet het laatste woord, de manier waarop je opzij wordt gezet en niet de kansen krijgt waardoor je tot bloei kan komen, die blokkade, is vanaf nu in Gods naam voorbij. De lamgeslagen man durft weer op zijn benen te gaan staan. Hij pakt zijn matras op, waarop hij lamgeslagen heeft liggen wachten en gaat naar huis. Zijn vrienden hoeven hem niet meer te dragen. Voor de mensen die eromheen staan, is dat onvoorstelbaar. Dat je leven zo'n keer kan nemen. Het lijkt op een bekering, een omkering van alles waar je niet meer in geloofde.

Ik denk dat de evangelisten met deze verhalen willen zeggen: niets is onmogelijk, wanneer je gelooft in de helende kracht waarmee Jezus onder de mensen rondging. Niet als een tovenaars, maar als een leermeester die mensen voorging op de weg tot heilzaam en zelfbewust leven. Hij droeg zijn geestkracht op hen over als een kind van God.

Ik denk ook niet dat die lamme man daarna meteen aan de slag is gegaan, alsof er niets gebeurd was. Je moet maar durven geloven dat je het kan: op eigen benen staan. Wanneer je zo gewend bent geraakt aan jouw verziekte bestaan, moet je leren in je eigen kracht te staan. De nieuwsgierige omstanders die niet weten wat ze zien en meteen halleluja gaan roepen, hebben geen benul van de weg die de lamme man nog heeft te gaan. Zo vanzelfsprekend als heling lijkt, zo moeilijk is het om je in die nieuwe struggle for life te wagen. Niet voor niets vraagt Jezus bij andere ontmoetingen vaak: 'Wil jij genezen? Wil jij dat ik je uit de dode hoek haal?' Op eigen benen staan is een uitdaging, maar valt niet mee.

Het verhaal van de verlamde man en zijn vrienden, lees je in Marcus 2 vers 1-12

Ronald da Costa

In de kerktuin

De kerktuin en daarmee het tuinteam heeft het af en toe best moeilijk en zeker dit jaar. De tuin krijgt weinig zon vanwege de twee essen die erin staan. Ze geven veel schaduw en onttrekken ook veel vocht aan de bodem. En

dan is er deze zomer weinig regen gevallen en was er de hittegolf! De planten hebben hun best gedaan, maar in dergelijke omstandigheden is het soms lastig het moede (bloem)hoofd niet te laten hangen. We zagen dat helaas gebeuren. Zelfs de margriet, die toch bekend staan als een sterke plant, bloeide niet zo rijk als in vorige jaren. Maar laten we het van de positieve kant bekijken: een baken in de tuin is natuurlijk onze haan.

Een van de weinige gemeentestruiken die we hebben laten staan bij de aanleg van de kerktuin, die Taxus (*Taxus baccata*). De taxus is een sterke boom, die heel oud kan worden. De bladeren en bessen zijn giftig voor de mens en voor het vee. Vogels kunnen de bessen vrijelijk eten!

De boom is veel aangeplant in kerktuinen en kerkhoven. Hij zou staan voor de dood maar ook voor een lang leven.

Aankankelijk een flink uit de kluiten gewassen vrij vormloze struik, is hij in de beginjaren drastisch gesnoeid. Pas wat later is hij door een vaardige Merenwijker in vorm gesnoeid tot de fiere haan die er nu staat en de tuin overziet. De haan is naast de sleutels, het symbool van de apostel Petrus, die het Christelijk geloof, nadat hij Christus aankankelijk driemaal had verloochend, is blijven verkondigen. Hij kondigt de nieuwe morgen aan, is symbool van de opstanding. Zie ook het haantje op de Palmpasestok. Op deze op een zondag genomen foto staat hij trots in het midden van zijn kerktuin. Maar, let ook even op de achtergrond. Dan ziet u een flink aantal Regenborders op afstand van elkaar aan de zondagse koffie na de dienst op het terras. Fijn dat het weer kon!

Heleen Gombert

Regenboogkaarsen

In september 2021 bestaat de Regenboog 50 jaar en dat gaan we vieren. Om in de stemming te komen en om de kas te spekken (feesten kost geld) zijn er vanaf 13 september Regenboogkaarsen te koop voor 5 euro per stuk. Voor dit project sparen we met elkaar wit kaarsvet! De kaarsen zijn gemaakt door cliënten van het atelier Uit de Kunst aan de Korevaarstraat.

Na de viering kunt u kaarsen kopen, voor uzelf maar ook om cadeau te geven! Er staat een doos om het geld contant en gepast in te doen.

Namens de AKM, Cecile Werner

Jarig

Zes jaar geleden begonnen we te dromen, om iets te beginnen in Juigalpa, Nicaragua om het leven van mensen met een intellectuele beperking, van 15 jaar en ouder te veranderen

Hier nog steeds een vergeten groep, waar weinig voorzieningen voor zijn, evenmin voor hun familieleden ter ondersteuning van de zorg die deze mensen vragen. We vormden een kleine groep mensen om elkaar te ontmoeten en te bespreken wat we wilden: hoe, waarom, met wie...

Vier jaar geleden, in mei 2016, zijn we gestart met een pilot activiteitenclub, om activiteiten te organiseren voor een kleine groep deelnemers met beperkingen: om piñata's te maken, in een tuintje te werken, te tekenen, muziek te maken en zo de talenten van een ieder te stimuleren.

En in augustus van hetzelfde jaar zijn we begonnen met het gemeenschapshuis. We startten met drie kernleden: Loyda, Daniel en Jonathan. Elk jaar kwamen er nieuwe leden bij. Eerst Miguel. In december 2019 Manuel en zus Maria Elena. Rommel mei 2020. En nu zitten we vol met deze 7 kernleden en twee inwonende krachten voor de verzorging, inclusief mijzelf. Een idee overgenomen van de internationale Ark gemeenschap.

We hebben nog niet al onze dromen vervuld. Maar we doen goed werk en zijn nog in volle ontwikkeling. Dus op 26 augustus vierden we het 4-jarig bestaan van onze Stichting! Dit jaar in, helaas, COVID-19 gedwongen isolatie. Dus niet zoals andere jaren dat we burens, vrienden en andere betrokkenen uitnodigden voor een bijeenkomst in het gemeenschapshuis om gezamenlijk onze zegeningen te vieren. Met alle mensen in het huis hebben we het natuurlijk wel gevierd: met taart, pizza en ijs. Ook hebben we wat producten die onze huisgenoten maken, op straat verkocht, met name om ons werk en de doelgroep onder de aandacht te brengen. Bewustwording kweken is een wezenlijk onderdeel van ons werk. Het werken aan een 'inclusieve' wereld!

Alhoewel onze verjaardag voorbij is, wil ik als nog onze kaart met u delen en onze dank uitspreken dat u bij ons werk betrokken bent.

Omdat wij in Juigalpa, en u/de Regenboog gemeenschap met financiële en morele steun, samen het verschil maken voor mensen met een intellectuele beperking; en voor de samenle-

ving in het algemeen.

PS Situatie coronavirus, eind augustus: volgens de officiële cijfers van het Ministerie van gezondheidszorg zijn er tot nu toe 4311 mensen die besmet zijn geweest/ zijn en zijn er tot nu toe 133 overleden aan het virus. Alleen het ministerie heeft het recht om de tests uit te voeren, om te zien of je het virus hebt. En veel wordt er niet getest. Dus wat niet weet... Daarbij is het een feit dat de mensen die overleden zijn aan longontsteking, drastisch verdubbeld zijn de laatste tijd. Volgens de cijfers van een onafhankelijk observatie-orgaan zijn er 9822 besmettingen tot nu toe en 2652 overledenen. Dus de cijfers blijven uit elkaar lopen.

Het feit dat de regering een lening van het BID (Banco Interamericano de Desarrollo) heeft aangevraagd om alsnog een antwoord te geven op de pandemie van het virus geeft aan dat ze, beter laat dan nooit, geleidelijk aan van koers veranderen. En deze lening is alleen toegezegd onder strenge controle, dat het geld gebruikt wordt waarvoor het is aangevraagd. Ook is het bijzonder dat de regering zulke hoge eisen stelt aan de vliegtuigmaatschappijen, die te maken hebben met maatregelen i.v.m. het virus. Met als gevolg dat die voortdurend hun datum van vluchten naar Nicaragua verschuiven. Tot september zullen er in ieder geval geen internationale vluchten zijn naar en vanaf het vliegveld in Managua.

Dat het de laatste tijd wat rustiger is en ik in mijn omgeving minder hoor van mensen die ziek zijn met symptomen die lijken op het coronavirus, is een feit. Maar dat het in Nicaragua onder controle is, zou ik niet durven zeggen. En het is afwachten wat de gevolgen

zijn van de bijeenkomsten van de afgelopen week. Want de feesten in Juigalpa waren slechts een onderdeel van de 3100 activiteiten die door de gemeenten en regering werden georganiseerd en gestimuleerd de afgelopen dagen in het gehele land (bron: La Prensa, 18/8). Over twee weken, de zogenaamde besmettingsperiode, weten we meer.

Astrid Delleman
ajdelleman@zonnet.nl
meer info zie: www.vivirjuntos.org

Diaconale info vanuit De Bakkerij

Na bijna 28 jaar

Na bijna 28 jaar heeft Henriëtte van den Broek haar taak als scribent van de Diaconiepagina in het Leids Kerkblad neergelegd. In november 1992 verscheen haar eerst Diaconiepagina. Ze heeft daarnaast ook nog zes en half jaar de rubriek Jeugd en Jongeren verzorgd, was tien jaar secretaris van de redactie van het kerkblad en heeft ook nog een jaar meegedraaid in het College van Correctrices. In het najaar van 1992 vroegen ds. Anton Dronkers en Peterhans van den Broek (ook toen voorzitter van de Diaconie) Henriëtte om op de Diaconiepagina van het Leids Kerkblad te schrijven over van alles wat er in en rond het Diaconaal Centrum De Bakkerij gebeurde. En zo is het begonnen. Van een nummer in zwart/wit, met knip- en plakwerk voor de plaatjes naar een Diaconiepagina in kleur, met foto's. Het was leuk werk, maar meestal ook een puzzel om binnen de limiet van 1350 woorden te blijven!

Ze kwam al die jaren veel in De Bakkerij voor allerhande bezigheden, maar de laatste tijd, en zeker na het afscheid van Jacqueline Schoonwater, heeft ze naar haar gevoel minder feeling met het gebeuren daar. Dat vindt ze niet erg, maar dat maakt het wel

lastiger om op de hoogte te zijn en informatie voor de Diaconiepagina te verzamelen. Vandaar dat ze het bestuur van de Diaconie en de redactie van het Leidse Kerkblad onlangs heeft laten weten dat ze het nu welletjes vindt. Na bijna 28 jaar - haar eerste pagina verscheen in november 1992 - stopt ze ermee. Paula van Kalmthout, onze projectmedewerker van Oma gaat op stap, zal het stokje van Henriëtte overnemen en na de vakantieperiode zullen we haar vanuit De Bakkerij op gepaste wijze bedanken voor die jarenlange inspanningen om het verhaal van ons centrum bekend te maken onder de lezers van het Leids Kerkblad.

Ondertussen blijft ze nog altijd volop actief in en rond De Bakkerij. Zo blijft ze voorzitter van De Goemoers, het College van Vrouwenkraammoeders dat zich bezig houdt met de inzameling van babyspullen en uitgifte babypakketten in De Bakkerij en als secretaris van de Stichting Straatpastoraat Leiden. En... oh ja, het archief van de Diaconie is ook nog niet helemaal uitgezocht....

Update van Stichting DEAL

April 2020 sloten wij het Avondmaalsproject 2019 af voor de Stichting DEAL. DEAL is een bijzonder project van Leidse studenten dat vrouwen in Zambia, Tanzania en Cambodja leert te investeren in hun toekomst. DEAL staat voor Development through Entrepreneurial Action Leiden en is een studentenorganisatie die armoedeverlichting en ondernemerschap stimuleert in ontwikkelingslanden. De stichting zet zich in om mensen met een achterstand op sociaal en economisch gebied de kans te geven om hun eigen levensomstandigheden te verbeteren.

Inmiddels heeft De Bakkerij aan de stichting een voorschot overgemaakt van € 4.000,- vooruitlopend op de verwachte eindopbrengst

van de Avondmaalscollectes van het afgelopen jaar. De stichting stuurde ons naar aanleiding van dit voorschot deze week een korte update over hun activiteiten in Zambia.

Table-banking

DEAL helpt vrouwen in ontwikkelingslanden die actief hun leven willen verbeteren. DEAL werkt samen met lokale partnerorganisaties (NGO's) om spaargroepen te vormen van zo'n 20 vrouwen. De vrouwen leggen wekelijks geld in een gezamenlijk fonds waar zij volledig zeggenschap over hebben. Iedere vrouw krijgt de mogelijkheid geld uit dit fonds te lenen om te investeren. De groep bepaalt gezamenlijk een termijn waarin het geleende geld moet worden terugbetaald en de hoogte van de rente. Doordat ze het samen doen, groeit het vermogen snel en steunen ze elkaar. Namens DEAL maakte stagiair Bob tijdens zijn verblijf in Zambia een filmpje waarin hij uitlegt hoe table-banking in de praktijk precies werkt en daarbij komen ook enkele spaargroepen in beeld die wij met het Leidse Avondmaalsproject ondersteunen.

Zambia in Coronatijd

Net als in Nederland, neemt men in Zambia ook de nodige maatregelen tegen het COVID-19 virus. Helaas zijn ze in Zambia nog niet zover met het testen als in Nederland, wat ertoe leidt dat het een beetje gissen is naar het aantal gevallen van het COVID-19 virus. Los daarvan worden er wel de nodige maatregelen getroffen om de gezondheid van iedereen te waarborgen. Zo blijven de werknemers van de lokale partnerorganisatie PLEAP (Partners for Life Advancement and Education Promotion) zoveel mogelijk thuis; alleen wanneer het echt noodzakelijk is komen zij naar kantoor.

Op dit moment heeft DEAL drie actieve spaargroepen in Zambia (Twikatana A, Twikatana B en Luyando) die samen bestaan uit ongeveer 60 vrouwen. Ondanks het feit dat COVID-19 enigszins roet in het eten gooit, hebben ze er al heel wat succesvolle jaren op zitten. Er is immers al een eerste project succesvol afgerond, waarvan de vrouwen ons concept op eigen kracht nog altijd voortzetten. Daarnaast is de stagiair onlangs teruggekeerd uit Zambia. Hij heeft in samenwerking met PLEAP, de lokale partnerorganisatie, weer een hoop werk verzet. Zo hebben ze een nieuwe online vorm voor het afnemen van evaluaties opgezet en zijn ze meerdere keren alle spaargroepen afgegaan om daar de vrouwen te ontmoeten, informatie te verzamelen en hen waar nodig bij te staan.

Even pas op de plaats

De actieve spaargroepen komen op dit moment tijdelijk niet meer samen. Zodra daar weer mogelijkheid toe is, zal DEAL het initiatief nemen om alles langzaam weer op te starten. Mocht het nodig zijn, dan zal de stichting een deel van de opbrengst van het Avondmaalsproject inzetten om coronahulp te bieden. Dit houdt in dat DEAL het geld van het Avondmaalsproject deels zal gebruiken om bijv. mondkapjes en zeep te kopen, maar het geld desnoods ook voor voedselhulp zal gebruiken. Gelukkig is dat op dit moment nog niet nodig.

Wij brengen LOF

LOF, het Leidse Ongedocumenteerden Fonds is een kersvers gezamenlijk initiatief van diverse steunorganisaties in Leiden, waaronder stichting Gezondheidszorg Illegalen Leiden (GIL) en Diaconaal Centrum De Bakkerij. LOF is eind mei 2020 ontstaan naar aanleiding van de abrupte sluiting van de Bed, Bad en Broodvoorziening aan het Maansteenpad in Leiden, waardoor een aantal ongedocumenteerde gasten midden in de coronacrisis op straat kwam te staan en ook bewoners van perspectiefwoningen van de Stichting Uitgeprocedeerde Vluchtelingen Leiden in hun huisvesting werden bedreigd of de woonruimte al hebben moeten verlaten.

What's in a name?

LOF wil met haar naam enerzijds duidelijk maken dat wij alle lof hebben voor mensen die spontaan bijdragen aan dit noodfonds en daarmee ook tonen dat zij hart hebben voor het lot van ongedocumenteerden in onze regio. Anderzijds laat de naam ook zien dat het een noodvoorziening is in antwoord op beleidsbeslissingen die het Leids humanitair daglicht niet kunnen verdragen. Zoals witlof, afgesneden van het licht tot groei wordt geforceerd, zo is ook dit fonds onder druk tot stand gekomen. Want de groep Leidse ongedocumenteerden die een beroep doet op noodhulp van de initiatiefnemers van LOF en

enkele partnerorganisaties is in de afgelopen jaren, maar zeker na de sluiting van de Bed, Bad en Broodvoorziening in Leiden zorgwekkend gegroeid.

Waar is LOF voor bestemd ?

LOF helpt partners van De Bakkerij nu met de financiering van de allereerste levensbehoeften van ongedocumenteerden die voor hulp bij hen aankloppen, zoals bijvoorbeeld:

- boodschappenbonnen voor levensmiddelen,
- opwaardeerkaartjes voor beltegoed,
- een kleine onkostenvergoeding voor verleend onderdak,
- maar ook kosten voor ambulante ondersteuning en begeleiding om zelfredzaamheid te bevorderen of een sociaal netwerk op te bouwen en te onderhouden.

Wilt u bijdragen aan LOF?

LOF is mede ontstaan omdat diverse mensen in ons netwerk meteen rond de berichten over de sluiting van de Bed, Bad en Broodvoorziening in Leiden, de bui al zagen hangen en spontaan vroegen of zij wat geld konden overmaken voor acute hulpvragen van deze mensen. Nog voor de start van LOF wereldkundig werd gemaakt, kwamen de eerste donaties al binnen. Iedereen die een steentje wil bijdragen aan dit fonds, kan een bedrag overmaken op rekeningnummer: NL 46 INGB 0000 097065 t.n.v. Diaconie Protestantse gemeente Leiden, o.v.v. LOF. Dat geld wordt dan geormerkt en ter beschikking gesteld aan partnerorganisaties die concrete hulp geven aan ongedocumenteerden in Leiden e.o.

Waarvoor, mede namens diverse partnerorganisaties, alvast onze hartelijke dank!

VredesOntmoeting in Leiden

Maandag 21 september organiseren de diaconieën van De Bakkerij samen met diverse partnerorganisaties in het kader van de Vredesweek van PAX Nederland een Vredesontmoeting op de Hooglandse Kerkgracht te Leiden. Het thema dit jaar is: Vrede verbindt verschil. Verschillen in cultuur, gebruiken, huidskleur en religie. Verschillen in morele opvattingen en de spanningen die dit oproept met de vrijheid van meningsuiting en de fundamentele gelijkheid van mensen.

Een viertal sprekers zal reageren op de stelling "verschil is niet een probleem dat moet worden

opgelost, maar een kwaliteit die aan vrede kan bijdragen". Zij spreken over wat hen raakt, wat hen inspireert, wat hen angstig of onzeker maakt. Tijdens deze Vredesontmoeting worden echt alle zintuigen geprikkeld.

In de Vredesweek gaat het over hoe belangrijk het is om het verhaal van de ander te leren kennen, in plaats van de blijven hangen in het eigen gelijk. Laten we luisteren naar elkaars verhalen en de kans grijpen om iets te leren over die Ander, om een brug te slaan naar de naaste die ons anders en vreemd is. Juist omdat het in coronatijd soms zo lastig is om die verbinding met elkaar ook daadwerkelijk te maken.

Aanmelding verplicht

De VredesOntmoeting 2020 gaat op maandag 21 september om 16:00 uur van start op de Hooglandse Kerkgracht te Leiden. Uiteraard nemen wij de overheidsmaatregelen rond het gezamenlijk bestrijden van het coronavirus in acht. Daarom is aanmelden vooraf verplicht, via info@debakkerijleiden.nl o.v.v. VredesOntmoeting en het aantal personen. Er is plaats voor 80 deelnemers.

Oproep Marekidz

Afstand

Tsja, coronatijd. We vergaderen ineens op afstand en ik geef zelfs online lezingen. Lukt dat? Jazeker. Is het efficiënt qua reistijd, huren van een locatie etc.? Jazeker. Is het leuk? Nou, doe mij toch maar 'live'. Nu behoor ik op kantoor al tot het tijdperk der dinosauriërs en daarom sta ik waarschijnlijk minder snel open voor online ontwikkelingen. En ik ben natuurlijk gewend om 'live' met mensen om te gaan, face-to-face gesprekken te voeren e.d., waar generaties na mij 'social media' als communicatiemiddel hanteren. De term 'social' vind ik daarbij nogal tegenstrijdig geformuleerd.

Maar goed, de coronasituatie heeft ook effect op de rol van organist. Medio maart hebben we met een aantal zangers liederen opgenomen, waarvan fragmenten werden gebruikt tijdens de online vieringen. Aan de ene kant leuk om te doen en het resultaat was ook heel acceptabel, maar aan de andere kant is er die afstand met alle 'Regenbogers'. Weinig contact met mensen, geen samen zingen, geen samen luisteren naar het Woord en muziek.

Ik heb diverse abonnementen op orgeltijdschriften en af en toe lees ik nog eens oude edities. Daarin viel mijn oog onlangs op een artikel van een organist die in Kufstein in Duitsland had geconcentreerd. Niks bijzonders zult u denken, maar dit orgel staat in de

openlucht. Dat wil zeggen, het staat opgesteld in een ronde toren, waarvan luiken geopend kunnen zodat het geluid naar buiten kan. Het publiek zit dus buiten te luisteren naar iets wat de organist(e) zelf niet kan horen. Die zit namelijk in een apart gebouwtje en kan hetgeen er wordt gespeeld alleen horen via twee kleine boxen. De bassen zijn dan sowieso niet goed te horen en omdat de microfoons pal boven de pijpen hangen heb je ook geen idee hoe het buiten klinkt. Dat lijkt me dus heel apart, iets spelen maar je hebt geen idee hoe het overkomt.

Daar hebben overigens veel organisten last van, die denken dat alles wat zij spelen per definitie mooi en goed is (maar feitelijk geen idee hebben hoe het overkomt...). Gelukkig was u vaak complimenteus over mijn orgelspel (niet bedoeld ten nadele van mijn collega-organisten!), dus dan kreeg je toch het idee dat het allemaal wel muzikaal passend was. Voor de oplettende lezer, ik schrijf hier in de verleden tijd. Het baart namelijk enige zorg dat ik tegenwoordig alleen maar wordt aangesproken over mijn literaire diarree en niet meer over mijn primaire functioneren als organist...

Ik heb zelf ook wel last van afstand. Inmiddels heb ik zoveel columns geschreven dat het best kan zijn dat ik dingen vertel, die ik toch al eerder heb gemeld. Ik zoek altijd wel terug, maar is het langer geleden (lees: afstand), dan weet je het maar nooit. Aan het einde van deze column doe ik dat overigens expres.

Ook in Rome had ik last van afstand. Tijdens een concertreis in 2004 was ik begeleider van vocaal ensemble 'Musica da Lima' en we hebben zowaar in de Sint Pietersbasiliek gezongen en ik heb op het grote orgel begeleid. Het orgel (niet bijzonder qua klank, maar de locatie is uiteraard wel heel bijzonder) bestaat uit twee delen, met een tussenafstand van 40 meter.

De 'overkant' heb ik amper gehoord tijdens het spelen. In overleg met de aanwezige organist mocht ik na afloop nog een kort stuk spelen, zeer fortissimo. 'Overleg' is ook niet helemaal correct, hij sprak alleen Italiaans en drie woorden Engels... maar we hadden een deal, ik was er klaar voor. Echter, het a capella stuk na het 'amen' bleek zo lang, dat de organist op een gegeven moment duidelijk maakte dat mijn stuk niet meer kon. Klaarblijkelijk wordt kort na elke mis de stroomtoevoer naar het orgel afgesloten, waarvan de knop zich ter hoogte van de hoofdingang bevindt. De afstand was te groot om dat even snel te voorkomen...

Tot slot een cryptische formule: corona + afstand + orgel = Liverpool Anglican Cathedral. In mijn column 'Toeters' schreef ik over de hogedruktoeter, de 'Trumpet Militaire': "Die staat hoog boven de kerkvloer in de vieringtoren. Op een DVD demonstreert de vaste organist Ian Tracey dit register, en na een oorverdovende fanfare merkt hij droogjes op 'no congregation can speak through this...' vrij vertaald 'hier kan geen enkele gemeente doorheen praten...'. De galerij waar de goudkleurige pijpen staan opgesteld heet de 'Corona Gallery' en op het witte plaatje boven de registerknop staat 'Corona organ'....

Frank Ressler

Vieringen van de Oecumenische Geloofsgemeenschap in De Regenboog

Datum	Naam van de Zondag*	Voorgangers	Inzameling 2^e mandje
20-09	Vredeszondag	Pw. M. Claassens	Diaconie/De Bakkerij
27-09		Ds. R. van Waarde	PKN Kerk en Israël
04-10		Ds. M Buitenwerf	RK Wereldmissiedag van de kinderen
11-10		Pw. W. Hoogendoorn	Avondmaalsproject, doel nog te bepalen
18-10		Ds. B. Heubeck	RK Missiezondag
25-10	Hervormingsdag	Liturgiegroep	Diaconie/De Bakkerij
01-11	Allerheiligen/Allerzielen	Ds. M. Buitenwerf + Pw. W. Hoogendoorn	Kerk in Actie Najaarszending Indonesië
08-11		Pw. M. Claassens	RK Zondag voor de Oecumene

*Omdat er vanwege de coronamaatregelen nog veel niet duidelijk is, ontbreken in het rooster gegevens over de Viering van de Maaltijd en medewerking van het Regenboogkoor.

Alle zondagse vieringen beginnen om **10.00 uur**.

Voor de allerkleinsten is er crèche.

Voor kinderen van 4-12 jaar is er kindernevendienst.

Wij willen doopouders vragen vroegtijdig contact op te nemen met de voorganger in verband met een (gezamenlijk) voorbereidingsgesprek.

Neem contact op met Gerben Wessels (tel. 5899680) voor informatie over de jongerenvieringen.